

FIGYELEM! A Magyar Dolgozók Pártja Nagyszegedi Pártbizottsága 24-én este 6 órakor a Szegedi Nemzeti Színházban

összevonni pártnapot tart. Előadó Orbán László elvtárs,

a Magyar Dolgozók Pártja országos központi propaganda osztályának vezetője. Kérjük az elvtársakat, hogy pontosan jelenjenek meg, Mindenkit szeretettel várunk.

A vezérkar: a műszaki értelmiség

A hid teherpróbájánál kíváncsiskodó sokaság figyelme-
sebbjei érdekes kis műszert is fedezhettek fel, a hid egyik
oldalfalára szerelve. Akkor csupán az egész, mint egy kony-
hai ébresztőóra számlapja. Rajta vékony mutató mozog, mé-
ri a hidszerkezet minden kis elmozdulását. Sorra futottak rá
a nehéz teherautók, villamosok új hidunkra és a pontos kis
elmozdulásmérő mutatója megrezzent a milliméter századré-
szére is. Négy milliméternyi elmozduláshoz teljesen körülfor-
dult a mutató. Mellette mérnök figyelte minden rezzenését:
vajjon nem csuszott-e hiba a számításba, vajjon megfelelőek
voltak-e a mérések?

Ez a figyelmes ellenőrzés csak egészen elenyésző kis ré-
sze, de egyben szimbóluma an-
nak a felelősségteljes, alapos
meg gondoltságú kíváncsi mun-
kának, amelyet a műszaki érte-
lmiség végzett a szegedi hídon.

Amikor emberéletet jelent a milliméter

— A mi munkánk nem tűz-
játék, — szokta mondogatni
egyikük — nem látványos, de
annál inkább megköveteli az
elmélyülést a legprecízebb ter-
vezéssel.

A mérnökök, technikusok kö-
rültekintésével, ügyességével,
egyes elhatározásaitól sokszor
százszor függnek, de sok ese-
ben emberéletek is. Nekik kell
megítélniük a tervekről, hogy
kivitelezhető-e, nekik kell dön-
teniük anyagi kiutalások terén,
de nekik kell dönteniük olyan
apróságoknak látszó dolgokban
is, hogy egy-egy gerenda, szál-
fa, vagy vasrudazat kibírja-e
a megterhelést, nem okoz-e sze-
rencsellenes munkaközben.
Millimétereken múlhatnak su-
lyos anyagi veszteségek, sőt
millimétereken múlhatnak em-
beréletek!

A pontos munka alapos ta-

nulmányokat is igényel. A hid
tervezői mielőtt az építést meg-
kezdték a Somogyi-könyvtárban
adatokat gyűjtöttek a talajvi-
szonyokra, a Tisza mederhely-
zetére és egyéb ezzel kapcsola-
tos kérdésekre. Az itt szerzett
tapasztalatok alapján biztosab-
ban indulhattak el, de ezenki-
vül nem kellett annyi helyszíni
vizsgálatot végezniük s így
majdnem egy hónapot nyertek
a tervezési időből.

Együtt a munkásokkal

A szegedi hid magasba ivelő
szerkezte mutatja, hogy derék
hidmunkásaink mellett a mű-
szaki értelmiség is megálta a
helyét. Az eredmény: a közös
munka eredménye. A betono-
zók például mindig a napi
munkaidő után álltak össze kö-
zös műszaki megbeszélésre.
Ezeket meglátogatták a más-
nap munkát és a megbeszél-
ésekbe a mérnökök, tech-
nikusok bevonták a csoport-
vezetőket, a kiválóbb munká-
kat is. Ilyenkor mindig fel-
vetődött egy-egy jó ötlet, hasz-
nos elgondolás, amely azután
jelentősen előbbre vitte a mun-
kát.

Új módszerek

Igy hozta közelebb a műszaki
értelmiség is a hidavatás idő-
pontját. A betonozáshoz pél-
dál újszerű kavicsadagoló lá-
dát konstruáltak, amellyel nem-
csak a tökéletesen pontos ada-
golást érték el, de sok munka-
időt, munkaerőt is takarítottak
meg vele. Ez a módszer
anyagokban — az itt végzett
munkát véve alapul — évi 340
ezer forint megtakarítást jelent.
Ezt az eljárást ezentúl az összes
gyakorlati, sokszor életveszé-
lyes tennivalókkal is.

A jó műszaki értelmiség, így
a szegedi hídnál dolgozók is va-
lóban munkatársai, segítői a
hidmunkásoknak. Nem csupán
irodai munkából, tervezésből áll
feladatuk, hanem páfosul a
betonozó munkahelyeken alkalmaz-
zák majd. A többi műszaki
újítások hasonlóképpen a mun-
kaidő megrövidülését, a munka-

erők tervszerű kihasználását, s
vele kevesebb anyagi kiadást
jelentettek.

— Nem kívánhatunk meg a
munkásainktól olyat, amit mi
magunk is ne csinálnánk meg,
— hangoztatták gyakran a mér-
nökök.

Igy azután nem egyszer lát-
hattuk a hid ívein mázskál-
ni őket a munkások között vagy a
pillér építéskor leszállni a víz
alá a nyomástartó keszonba. Csak
úgy vehetik észre ugyanis a
hibákat, az esetleges újítások
lehetőségeit, ha arról személye-
sen is meggyőződnek. Az álla-
mosított Zsigmondi cég „Ma-
gyar Munka Erdemrend”-del ki-
löntelt vezető mérnöke pél-
dál kétszer is szerencsétlen-
séget szenvedett már a hid-
építéseknek, amint a keskeny
deszkákon járkálva belezuhan-
t a vízbe.

Verseny az áradással

A pillér építések során különösen
meg kellett mutatkozni a
műszaki értelmiség gyors és he-
lyes elhatározó képességének.
Az elmúlt télen ugyanis a Ti-
sza áradása jóval meghaladta
az eddigi 24 év átlagát, ame-
lyet számításainál alapul vet-
tek. Hatalmas feladat várt a
pillérelépítést irányító mérnökök-
re és az egész munkálatokra
felügyeletet gyakorló Álla-
mi Hidépítési Vezetőség mérnö-
keire. A Tisza 110–115 centi-
t is áradt naponta, rohamosan
nőtt a víz, lehetetlen volt ver-
senyt falazni a víz emelkedésé-
vel, gyors elhatározásra volt
szükség. A gyors elhatározás
megszületett és sikerült is biz-
tosítani mindazt, amit addig
építettek, amikor pedig az ára-
dás megszűnt akadálytalanul
folyhatott tovább a munka és a
Tisza szintje alatt 20 méter

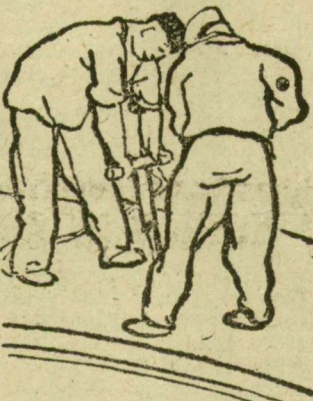
mélységig megépülhetett a szí-
lárd pillér, a hid erős lába.

A munkásosztály segítőt...

Jó munkát végzett tehát a

A géppuskás szegecselek és a vaslovas szerelők

Hosszu hónapok teltek el
azóta, amikor a hid új-
szegedi oldalán az ártéri nyí-
lás felett megszólalt az első
szegecselepisztoly. A hangja
olyan volt, mint a géppuskáé
és a közelben járó emberek há-
tán az első pillanatban végig-
futott a hideg. A háború jutott
az eszükbe, a pusztító fasiszta
hordák, akik ártatlan emberek
ezreit géppuskázták halomra és
akik ezt a hidat is felrobban-
tották. Amikor azonban a hid
felé néztek s látták a munka-

diadalmas eredményeit, a pil-
léreken büszkélkedő első acél-
darabokat, megszűnt a borzongá-
suk. Látták és tudták, hogy
ez a katógás nem a háború,
hanem a béke, a békés építő-
munka gépfegyverének, a sze-
gecselek munkások szegecsele-
pisztolyának hangja. Az a sze-
gecselepisztoly, amelyről ké-
sőbb megtudták, hogy a mun-
kaversenyek során Kun János,
Hegedűs, Lengyel, Lip-
tájak és Kálmán József ke-
zében csodálatos eredmények
teljesítésére képes.

A szegecselepisztolyok at-
tól a percétől kezdve,
amikor az első szegecset be-
verték, kisebb megszakítások-
kal a munkák befejezéséig ál-
landóan szóltak. Az öt-öt em-
berből, a puskából, melegítő-
ből, forralóteroshől, szegecse-
rakából és a puskanyomóból
álló csoportok többszáz ezer szó-
got vertek hídba s ezek a 25
milliméteres szögek úgy tart-
ják össze a Tisza díszének
acélszerkezetét, mint a munkás-
öntudat, a kommunista szív, a
a dolgozók hatalmas táborát.

A hidmunkák tervezésénél
egy szegecselek napi teljesítme-
nyét 200 szegecsre számították.
Kun az első napon elérte
a 360-at és amikor az ártéri
nyílás felett a legjobban ment
a munka, egy forró nyári na-
pon 558-szor katógott fel pisz-
tolya.

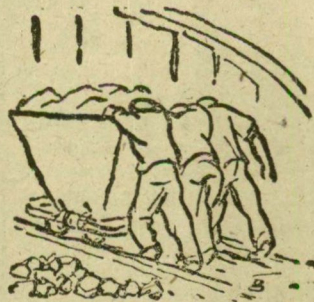
Társai mellő versenytár-
sainak bizonyultak. He-
gedűs is elérte a 490 szegecsele-
naponta és Lengyel, aki a
munkák kezdetén lassé le-

szegedi hídnál a műszaki érte-
lmiség. Legtöbbjük 1945 óta
nem volt szabadságon és mond-
hatni, pihenés nélkül dolgozott,
hiszen szabadidejükben is az
építési terveket foglalkoztatják
gondolataikat. Dolgozó érte-
lmiségiek ők, a munkásosztály
közvetlen segítői, akikre még
további nagy feladatok vár-
nak országunk felépítésében.

maradt, küzdeni akarásával fel-
tornázta magát a két „nagy-
ágyú” mögé a harmadik hely-
re.

A szegecselek munkája azon-
ban nemcsak a szegecses beve-
réséből állott. Meg kellett épi-
teniük a szegecselőállásokat,
ami szintén hatalmas munkát
jelentett, különösen a Tisza hul-
lámai felett, a mélység fölé
nyúló bizonytalan, hideg acél-
testeken. Ha számításba vesz-
szük az ilyen munkákkal elöl-
tött munkaórát, Kun János
30.9-es átlag óráteljesítménye a
munkaversenyben elérhető leg-
szebb eredmény. Ilyennel még
Sági Lajos, a szolnoki Tiszahid
Kossuth-díjas szegecseleje sem
dicsekedhet, mert az ő legjobb
átlagteljesítménye is csak 28.9
szegecs volt óránként. Kun,
aki nem esett messze a fájától,
mert apja a 60 éves Kun János,
az Árpád hid főszerelője,
szintén aranyérmes hídász,
büszke és erre az eredményre,
de büszke elsősorban csoport-
jára, Székelyre, Sztankovicsra,
Csányvira és Fehérre, akikkel
vállalva dolgozva jutott el a
munkaversenyben a 156 száza-
lékos teljesítményhez.

A szegecselekkel szorosan
együttműködtek a sze-
relők. Az ő munkájuk nyomán
kerültek a hid acélalkatrészei

megfelelő helyükre. A parton-
állók sokszor csodálták hát-
borzongva a víz fölé nyúló acél-
gerendákon lovagló kis ember-
hangyákat. Ezek a kis szorga-
lmas emberhangyák voltak a
szerelők, akiknek szintén nagy
részük van abban, hogy ma
felavathatjuk hidunkat, a szo-
cialista építőmunka hídját.

Amikor az Ady Endre leni
járt Szegeden s hatalmas lánc-
karjával egymás után adogatta
fel a hidra a 10–20–50 tonnás
alkatrészeket, Nagy Sándor, az
élmunkás főszerelő, a szegedi
Sebők Ferenc, Pásztor Ignác,
Kiss Imre Ignác, Dunai és a
többiek munkáját csodáltuk a
partról.

Még néhány napig felkat-
log a hid újszegedi lá-
báján Kun, Hegedűs és a többi
szegecselek pisztolya. Nagy Sán-
dor és szerelő társai is ott dol-
goznak még néhány napig. A
régi hid roncsaiból két „kis” 70

méteres hidat készítenek. Az-
után hazamennek családjukhoz.
Kun János Rákoshelyre fele-
ségéhez és három kislányához,
Hegedűs Szajolra, a többi is az
ország egyik vagy másik csücs-
kébe. Két-három hét múlva
azonban ismét találkozhatnak va-
lajhol a Duna, vagy egy másik
sebesvízű folyó hajjai felett és
felszerelnek, szegecselnek, ösz-
szekapcsolnak, megerősítenek
egy erős pilléreként nyugvó hi-
dat s munkaversenyükkel meg-
erősítik a demokrácia pilléreit.

(p. s.)

Küzdelem a Tisza mélyén

A roncsok kiemelésénél és
a hid cölöpzetét, mélyen
a víz alatt összerakó szerkezet,
az „andráscsok” felszerelésénél
nagyon jelentős munkát végez-
tek a buvárok. Ormólán, ab-
lakszemű részsakjukban, vő-
rös, bő gum ruhájukban, álom-
talpu cipőikben valami idegen
bolygóról idelétről szörnyete-
geknek látszottak.

A szörnyeteg felszínen azon-
ban komoly, munkás embere-
ket takart, akik elszántan, len-
dülettel dolgoztak — a hidért.

Csak néhány vízbuborék
árulta el a felelő áramló
Tisza felszínét, hogy odalent
harcosra munka folyt. A szu-
roksötétben a folyó sodrá-
val bírkózott a buvár, a cölö-
pökhöz szerelte a szerkezetet.
A tulajdoni négy-öt ember a sz-
vattyu kerekét forgatta, a bu-
vár pedig a légnyomás-
mérőt, a mélységmutatót vi-
gye. A vízbeeresztett vas-
létra mellett guggolt, kezében
ott volt a buvár derekára erő-
sített kötél vége. A kötél oly-
kor-olykor finoman rángatód-
zott — a buvár jelzett.

Nagy töcsákba gyűlt a tu-
tajon a buvárról csöp-
gő víz egy-egy felbukkanása
után. Segédje, a többi munká-
sok nagy vigyázattal és ügye-
kezettel távolították el sisakját.
Megvárta, míg mély lélekzettel
vett és kifújta magát, cigarett-
től nyomlak szájába. A nagy
teljesítményeket nyújtók trón-
kijáró tiszteltet velük körül
mindenkor. A mélységek, a Ti-
sza fenekén lévő ismeretlen vi-
lág hősei tisztelték benne.

naponta 10–11 órát dol-
goztak a buvárok a
roncskiemelésnél, a cölöpzetek
felállításánál. A kollektív szer-
ződés nem bánt mostohán ve-
lük. Állandó segítőtársuk volt, a
rendes óradíjon kívül különbö-
zó pótlékokat irányzott elő szá-
mukra. Ezek a külön díjazáso-
kat a víz sebessége, a víz hő-
mérséklete, a 10 méteren aluli
mélység, a robbantások után
külön kapták meg.

A vízben lévő cölöpek „and-
ráscsok” már elárvoltították
a buvárokat, ezzel be is fejez-
ték munkájukat Szegeden. Most
már csak akkor látjuk őket vi-
szont, ha robbantással kell el-
távolítani az acél cölöpzetet.

Akkor ismét leszállnak a
mélybe, kockára teszik életü-
ket. Mint már annyiszor — a
közösségért.